

Badhuisspreng

De Badhuisspreng is een typische sprengbeek: smal, en is grotendeels beschoeid, dat wil zeggen dat er een grondkering van hout aan de kant is aangebracht. Zo kan worden voorkomen dat de oevers afkabbelen of instorten. Een belangrijk deel van de beek is overkluisd; de beek is op die plaatsen niet zichtbaar omdat de beekleiding daar ondergronds ligt? Door drinkwaterwinning staat de beek vrijwel droog.

Historie

De Badhuisspreng is de laatste sprengenbeek die als molenbeek in gebruik genomen is. De spreng is in de Franse Tijd door het Fonds van Koning Lodewijk gegraven, als werkverschaffing en om bluswater naar het centrum van Apeldoorn te voeren. Nadat een aanvankelijk plan voor een kopermolen niet doorging, werd hier in 1840 de Dorpskorenmolen gebouwd. Deze is in 1883 al weer afgebroken.

Het toekomstbeeld op basis van het waterplan

Het beeld van de toekomstige Badhuisspreng is een smalle, continu stromende beek, die geheel bovengronds ligt. In een parkachtige omgeving worden de gebruiksmogelijkheden gecombineerd met de cultuurhistorische waarde van deze plekken. In het stedelijke traject wordt de beek op een moderne wijze als onderdeel van de groenvoorziening geïntegreerd. Zichtbaarheid van de smalle beek staat hierbij centraal.